

DEBRECENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI HETI KÖZLÖNY.

SZERKESZTI: DR. RÉVÉSZ IMRE. FŐMUNKATÁRS: DR. SZÁSZ IMRE.

Megjelenik minden szombaton.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
DEBRECEN, KOLLÉGIUM.

Előfizetési ár félévre hét pengő.

„A Kollégium jövője“.

A Debreceni Protestáns Lap 1931. évi 49. számában, ugyanezen címmel igen figyelemreméltó vezércikk jelent meg „Régi magyar“ aláírással. Osztom azt a felelősséget, melyet első mondatában megállapít a Kollégium iránt s ez indít s bátorít arra, hogy e pár sornak helyet kérjek a Lap lecsökkentett hasábjain.

„Régi magyar“ testvérünk két célt tűz ki arra az időre, amikor (éspedig remélhetően rövidesen) az öreg debreceni Kollégiumhelyiségei felszabadulnak az Egyetem kiköltözésével. — Egyik cél: egy modern internátus berendezése, jobbmódú szülők gyermekei számára; a másik cél: a szépen fejlődő, kollégiumi református polgári fiúiskola felé egy gazdasági irányú középiskola odaépítése, — a szarvasi példára.

Isméltésekbe bocsátkozni nem akarok. Cikkíró érveit elfogadom. De legyen szabad egy harmadik célra is rámutatni e pár sor keretében. És ez a harmadik cél: a theologus ifjúság zárt internátusának megszervezése és felállítása.

Nagyon messzire vezetne, ha a theologusképzés reformját emlegetném. Hiszem, hogy ez tisztázott téma e Lap olvasói előtt. Elég legyen csak annyit említeni, hogy a mostani rohanó időkben, alkalmazkodva a változott viszonyokhoz: az eddiginél sokkal sűrűbben kellene legalább is igazítást tenni a theologusképzés ügyén. Teljes tisztelettel vagyok az Egyetem nagytekintélyű theol. professzorai iránt. De a theologusképzésnek olyannak kell lenni, hogy a ma (és nem a tegnap, vagy pláne a tegnapelőtt) számára képezzen lelkipásztorokat.

Rég tisztázott kérdés már az is, hogy elodázhatatlan a theológián az ötödév felállítása. Sürgeti ezt egyrészt az a körülmény, hogy a lehallgatandó óraszám az I—IV. év keretében az ifjakat heti 50 órával terheli s másrészt sürgeti az a követelmény, hogy a theologusok a mának megfelelő praktikus képzést is nyerjenek. Az ötödév kápláni évnék számítása, tehát időt nem veszítenének. Viszont a debreceni gyülekezet, egyre jobban kiépülő bel-

missziói munkakörével, bőséges területet nyujtana az ifjúságnak a gyakorlatozásra.

Ezt azonban egy megfelelő internátus nélkül megoldani nem lehetne. Ez vitán felül áll... Viszont a theologus ifjúság lelki nevelése, rendszeres, céltudatos lelki gondozása újra csak a zárt internátus felállítását sürgeti. A mai „rend“ a kintlakásokkal, az ifjúság szabadjára-eresztésével tovább nem tűrhető.

Végül engedje meg „Régi magyar“ testvérünk, ha az általa kitézött kettős cél *előbe* kérek helyet ennek a harmadiknak. Mert anyaszentegyházunk jövőjé sorsa a lelkipásztornevelés ügyével áll, vagy bukik. A modern internátus és a gazdasági középiskola is csak akkor tölti be igazán szent hivatását, ha lelki-leg-testileg kitűnően képzett papokat is tudunk intézményeink háta mögé állítani.

Uray Sándor.

Visszatekintés és búcsú.

Lapunk ötvenegyedik évfolyamának ezzel az utolsó számával megválok a felelős szerkesztő tisztesség hordozásától. Ezt a tisztet — baráti egyetemi alapján — a dr. Szentpéteri Kun Béla egyetemi rektorságának tartamára vállaltam volt el s ennek leteltével a polgári év végéig még továbbvittem, egyrészt azért, hogy ne legyen két egymást követő esztendőben is évfolyam közben szerkesztőváltás, másrészt meg azért, hogy a rektorság nélkül is állandóan súlyosan és sokoldalúlag megterhelt volt és leendő felelős szerkesztőnek könnyítsek a terhén valamit addig, ameddig legalább a zsinati feladatainak dandárja le nem szakad a válláról. Miután azonban most már, Isten kegyelméből ez is megtörtént, nyugodt lelkiismerettel adhatom vissza a felelős szerkesztés tisztét abba a kézbe, amelyben — más lehetőségekkel arányba sem állíthatóan — mégis csak a legjobb helyen volt, van és lesz: az övébe.

Megvallom, ha más megoldás kínálkozott volna annak idején, én bizony még átmenetileg sem vállalkoztam volna a felelős szerkesztőségre.

Hiszen a gyakorló lelkési munkából majdnem a felelős szerkesztés átvételével egyidejűleg ki kellett kapcsolódnom s már csak ezért sem, de egyéb, egyéniségem korlátaiból következő okok miatt sem éreztem magamat alkalmasnak egy kiváltképpen gyakorlati jellegű és célú egyházi hetilap felelős vezetésére. Ebben az érzésemben és meggyőződésemben pedig a felelős szerkesztés másfél esztendejének tapasztalatai csak megerősítettek. Sajnálattal kell ugyanis megállapítanom, hogy a lapba írott elvi és gyakorlati vonatkozású cikkeimmel teljességgel keptelen voltam megfelelő visszhangot támasztani, egészséges és színvonalas elvi és gyakorlati eszmecseréket fölidézni s ezzel tisztázni és fejleszteni egyházunknak és egyházunk vezető egyházkerületének közvéleményét. A tulajdonképpen való szerkesztői munkám nagyban és egészben véve hasonlóképpen nem talált a lap olvasó és író közönségénél túlzott elismerésre, sőt nagyon is sokszor az ellenkezőjére talált, amiről úgy a nyilvánosság előtt, mint magánúton bőségesen volt alkalmam meggyőződni.

Nem keresem a hibát senki másban, csak magamban: korlátaimban, gyarlóságaimban. Szívemből bocsánatot kérek mindenkitől, aki akár írásaim, akár szerkesztői ténykedéseim által személyében megbántva érezte volna magát. Isten a tanum, hogy a személyeskedés soha életemben nem volt kenyerem. Elvekért és azoknak gyakorlati alkalmazásáért küzdtem sok jóakarattal és kevés képességgel: roppantul félreértettek mindazok, akik másféle motivumokat és célszavakat véltek fölfedezni munkámban. Az ó-évi számadás ez ünnepélyes órájában hadd föllebbezzek Ahhoz, aki megjelenti egykor a szíveknek titkait.

Mélyről fakadó öröm tölt el a fölött, hogy a lap felelős vezetése a jövő évfolyammal újra a Kun Béla kezébe kerül. Ezt részletesen megindokolni már csak azért sem akarom itt, mert hiszen ennek a lapnak a tulajdonosa is ő. De azzal talán nem bántom meg sem őt, sem a jóízlést, ha kijelentem, hogy ennek a lapnak egyéniséget is, létjogosultságot is meggyőződésem szerint ma egyedül az ő személyes vezetése tudhat adni.

Ennek a meggyőződésnek akarok kifejezést adni azzal is, hogy a lappal továbbra is a legnagyobb örömmel és készséggel megmaradok abban a kapcsolatban, amelyben voltam a felelős szerkesztés ideiglenes átvétele előtt ötödfél éven át: a külföldi és irodalmi rovatvezetés, meg az alkalmi társ-, illetőleg segédszerkesztőség kapcsolatában. Életem nagy nyereségének tartom, hogy a Kun Béla bizalmát nemes történelmi patinájú lapunk együttes csinálásában, amint eddig élvezhettem, úgy továbbra is élvezhetem és szerény, de állandó munkámmal némiképp meghálálhatom.

Köszönöm ezt öneki lelkem szerint. És ugyanúgy köszönöm a felelős szerkesztőségem folyamán nyújtott, megbecsülhetetlenül értékes

támogatást kitűnően bevált főmunkatársunknak, dr. Szász Imrének, valamint többi állandó és alkalmi munkatársainknak. Nem tudom, mit dicsérjek bennük jobban: az önzetlenséget, a hűséget, vagy a hozzáértést? De azt tudom, hogy a lapnak az ő közreműködésüket ezután sem lehet és nem szabad nélkülöznie.

Gyötrő nehézségek, fojtogató gondok, rettegő bizonytalanságok közepette az Úrnak karja dicsőítse meg magát lapunk új évfolyamában és az Anyaszentegyház örök életében!

Révész Imre.

Minden visszatartott fillér talentum súlylával nyomja a lelkedet.

IRODALOM

Református Világszemle. Szerkeszti és kiadja: Csekés Béla. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szap, p. p. Balon, okres: Dunajská Streda, Ceskoslovensko. Megjelenik évnegyedenként. Előfizetési ára Magyarországon évi 6 pengő.

Lapunk 48-ik számában ismertettük Kovács J. István lélekbemerkoló tanulmányát a szomorú magyar református világdiasporáról, most pedig örömmel állapítjuk meg, hogy e nagy szétszórtságnak egymáshoz hitben és szeretetben közelebb hozására s egyúttal a nemmagyar világreformátusság életével való kapcsolatainak rendszeres építgetésére egy elszakított területi, világot járt és számos külföldi összeköttetéssel bíró magyar református lelképásztor maga jószántából és áldozatkészségéből megteremtett egy pompásnak ígérkező sajtószervet. Az első, három ív terjedelmű szám a cseh-szlovákiai, a romániai és a jugoszláviai református egyház ismertetését foglalja magában, ezenkívül a franciaországi, északamerikai uniói és kanadai magyar reformátusok közt folyó missziói munkáról szóló rövidebb tájékoztatókat, végül statisztikai kimutatásokat tartalmaz. Valamennyi nemesek érdemes az elolvasásra, de jóformán elemi kötelessége minden intelligens magyar református embernek, hogy ismerje az ott elmondottakat. Az egész Szemle pedig Kolumbus tojásaként hat (mint minden nagy és termékeny gondolat): hogy is nem tudtuk már eddig megérinteni — és annyi sok terméketlen sopánkodás között, hogy nem bírtunk eddig még rájönni arra, hogy az egészégtelenül elforgácsolt anyaországi, utódállambeli és szétszórtsági magyar református időszakai sajtónak egy ilyen koncentrációs helyére — mely egyúttal világperiszkópul is szolgálna. — elvégre is égető szükség van, és hogy ezt egyelőre nem az anyaországban, de elszakított területen a legcélszerűbb megérinteni, kiadni és szerkeszteni. Hódolattal köszöntjük ezt a legnehezebb időben megindult hősi vállalkozást, amelynek — ha csak egy szikra kereszttyén testvériség él a világ hat részén széjjelszórt magyar

reformátusság millióiban — nem volna szabad elbuknia, legkevésbé éppen az anyaországi közöny miatt. Ezek a kegyetlen idők, ha másra nem, arra talán jók lesznek, hogy végre-valahára megtanulunk kevesebb jegyzőkönyvvel és hivatalos nyomtatvánnyal élni egyházul, s akkor, ha majd megint lesz a legbrutálisabb létszükségleteken túlmenő célokra is pénzünk, azt inkább *ilyen* nyomtatott papirosra fogjuk költeni. De a Református Világszemlére e boldogabb idők felderültéig is kell akadni a csonkaországban előfizetőnek.

R. I.

Olvasóinkhoz.

Révész Imre a lap felelős szerkesztői munkáját január elsejétől fogva sok más elfoglaltsága miatt nem végezheti. Viszont Kun Béla visszatér a szerkesztőség szoros kötelékébe s a felelősséget a mondott indőponttól fogva ismét ő viseli. A lap szerkesztőségében Révész Imre és mint főmunkatárs Szász Imre tovább is megmaradnak s a címlapon a szerkesztőség így jeleztetik: Szerkesztők Kun Béla és Révész Imre, főmunkatárs Szász Imre.

A szerkesztőségben történt eme változás a lap irányában és szellemében nem okoz semmi változást. A szerkesztőség tagjainak teljes egyetértése biztosíték arra, hogy minden kérdést magyar és református szellemben tárgyalunk, sohasem akarva más célt szolgálni, mint a Jézus Krisztus királyságának erősödését és sohasem tulajdonítva másnak dícsőséget, mint egyedül Istennek.

A szerkesztőség nevében — és bizonyára kedves olvasóinknak is hozzájárulásával — megköszönjük Révész Imrének azt az áldozatos nemes munkát, amelyet a lap körül, mint felelős szerkesztő teljesített. Az új szerkesztőség számára pedig, amelyről ugyan Arany János azt mondaná, hogy nem új, csak fejlődés, kérjük az eddigi jóakaratot és az eddiginél nagyobb munkatársi támogatást.

A Debreceni Protestáns Lap szerkesztősége.

Az árva mindennap megéhezik, gondolsz erre évenként legalább egyszer?

KÜLÖNFÉLÉK

Az egyházkerületi tanács december 21-én ülést tartott, amelyen sok kisebb adminisztratív ügyet intéztek el.

Lelkészek javadalmának csökkentése tárgyában rendelkezés nem történt azért, mert e javadalmak a legtöbb helyen természetbeliekből állanak, azoknak az ára pedig nem tíz, vagy tizenöt, hanem jóval nagyobb százalékkal csökkent az utóbbi időben. Mivel azonban a tanítóknál is ugyanaz az eset és mégis a készpénz-javadalom ott a kormány rendelkezése szerint

szabályszerű csökkentés alá esett és mivel ma csökkentés teljes mellőzése esetén a készpénz-javadalmak megokolatlanul előnybe jutnának a termény-javadalmak felett, a Zsinat úgy találta, hogy a javadalom készpénzbeli részét általában csökkenteni kell tíz száztólival. De viszont az volt a Zsinaton az irányító gondolat, hogy sokkal szebb lesz az e tekintetben rendelkezést magukra a lelkipásztorokra bízni, mint tőlük parancsszóval venni el a megfelelő hányadot. Így született meg a zsinati határozat, amely arra kéri az egyház belhivatalnokait, hogy *készpénzjavadalmuknak tíz százalékáról arra az időre, amíg az állami tisztviselők ilyen mértékű fizetéscsökkentése tart, önként mondjanak le.* Ez a felhívás bizonyára nem hangzik el süket fülek előtt és a lelkipásztorok így megnyilatkozó áldozatkészsége bizonyára megtermi a maga jó gyümölcseit.

Márk Endre kollégiumi és egyházkerületi ügyész, magas életkorára tekintettel, nyugdíjazását kérte.

Adventi napok Dévaványán. Dr. Kiss Ferenc debreceni egyetemi tanár, dr. Ferenczy Károly és Márton Árpád hódmezővásárhelyi lelkész december 11—12—13-án a gyülekezet részére adventi napokat tartottak. A gyülekezet minden rétege külön-külön lelkigondozásban részesült. Márton Árpád a református intelligenciához és a presbiterekhez szólt. Dr. Kiss Ferenc a gyülekezet asszonyai részére a Nőegyletben tartott mélyhatású előadást és a Kultúrházban az Országos Református Szeretet Szövetséget ismertette vallásos estély keretében. Beszédének gyújtó hatása alatt nagy örömmel alakították meg a helyi fiókot és a taggyűjtést Fülöp Emilia végzett hittanhallgató három napon át szép eredménnyel munkálta. Dr. Ferenczy Károly a templomot zsúfolásig megtöltő ifjak és leányok számára megrázó erővel hirdette a Krisztust. Külön résztvett a Márta-leányegylet bibliaóráján és a Bethlen Gábor-Szövetségben többszáz férfi előtt tartott lebilincselő előadást a szovjetországi állapotokról. Ezenkívül minden nap reggel és este evangelizáló istentiszteleteket tartottak a templomot szorongásig megtöltő hívek részére. *Soli Deo Gloria!*

Beszélő számok. Az erdélyi református egyházban a vasárnapi iskolák száma 562, 18,500 gyermekkel; ifjúsági bibliakör van 150, kb. 2000 taggal; 465 nőszövetségben pedig 28,000 református nő dolgozik.

A református teológiai tanárok ezévi országos konferenciájukat december 16-án Pápán rendezték. Többek között tárgyalták a theologus túltermelés, a teológiai tanterv reformja és a lelkesítő továbbképzés kérdését. Debrecenből dr. Varga Zsigmond, Csikesz Sándor és D. dr. Kállay Kálmán vett részt; a lelkesítő továbbképzés roppant fontosságú ügyét dr. Varga Zsigmond referálta, egyhangúlag elfogadott javaslatlaltal.

A debreceni péterfiauceai egyházzrész műsoros délutánt rendezett december 13-án a Kollegium dísztermében. — A műsoros délutánt dr. Baltazár Dezső püspök nyitotta meg. Utána dr. Madai Gyula országgyűlési képviselő tartotta meg felolvasását „A nő”-ről, amelyben szólt a mindenre gondoló hűséges feleségről, a nemzet igazi oszlopáról. Közreműködtek még: vitéz Sipos Árpádné zongoraszámmal, Baja Mihály lelkész költeménnyel és Kardos Ila operaénekesnő énekszámmal. A jövedelem a szegények felségélyezésére fordított.

Az új budapesti egyházmegye esperesévé teljes egyhangúsággal Szabó Imre fasori lelkipásztor, gondnokává ugyanúgy dr. Némethy Károly v. b. t. t., eddigi egyházközségi főgondnok választott meg. A lehető legszerencsésebb választás, Isten kegyelmének minden jelével és ígéretével!

A Református Kántorok Országos Egyesülete folyó hó 17-én tartotta meg Debrecenben, a református egyház tanácstermében folyó évi rendes közgyűlését Vida Károly alelnök elnöklése alatt. A gyűlés legfontosabb tárgyai voltak: az egyesület hivatalos lapjának, a „Zeneközlöny”-nek fejlesztése, terjesztése, az egyesület által kiadandó „Református Kántorkönyv” propagálása, mely munka jelenleg már sajtó alatt van. A terjedelmes, értékes és a református kántorokra nézve nélkülözhetetlen munka árát elővételben február 5-ig 8 pengőben állapították meg s addig megrendelhető Cziriák Zoltán pénztárosnál, Kisújszálláson. A mű bolti ára 12 pengő lesz. A Kántorkönyv munkatársai: Szabados Béla, Siklós Albert, Hodossy Béla, Árokháty Béla, Sarudy Ottó, Vikár Sándor, Kovács Dezső, Tóth Lajos, Nöthling Géza, vitéz Maklár Lajos, Gáspár János, Cziriák Zoltán, Nagy Dezső, Árokszállás János, Abod Imre, Arany Géza, Iványi Antal, Hatvani Lajos, Hidvégi Gábor, Darabos Lajos, Kiss Antal, dr. Kosáry János, Horváth Béla, Szabó Gyula, Istók László, Ugray József. Ünnepelte a közgyűlés Csathó Géza nádudvari református kántort, akit 54 évi hűséges szolgálata után a Kormányzó legfelsőbb dicsérő elismerésben részesített. Tiszteletbeli tagokká választotta Szabados Béla és Siklós Albert zeneművészeti főiskolai tanárokat és végül az üresedésben levő elnöki tisztségre vitéz Maklár Lajos hajdúnánási kántort, az ezáltal megürült főjegyzői tisztségre Abod Imre dombrádi kántort választotta meg.

A beregi „Református Tanítóegyesület” folyó hó 11-én Vásárosnaményban tartotta ezévi rendes közgyűlését, melyen az egyházmegye érdeklődő lelkészei közül is többen részt vettek. A Hízekegy elnéklése után Alacs Dániel ig. tanító, elnök tartotta meg általános figyelem között elnöki megnyitó beszédét, melynek során megemlékezett az egyesületet ért örvendetes és fájdalmas eseményekről. A megnyitó beszéd után felemelő volt a tanítótestület szellemének

megnyilatkozása, mikor kijelentette a közgyűlés, hogy dacára a szanalásnak, a fizetés állandó csökkentésének, az adó emelésének: a tanítóegyesület még nagyobb igyekezettel fogja végezni kulturális hivatását s ezzel tesz bizonyosságot arról, hogy az illetékesek részéről megbecsülésre és elismerésre érdemes. A régi tisztikar megbízatása lejárván, Rehó Gyula egyházmegyei tanácsbíró, az egyesület díszelnöke bejelentette, hogy a kultuskormány jóváhagyta az egyesület alapszabályait. Ennek tudomásulvétele után megválasztott ismét a régi tisztikar: elnök Alacs Dániel, alelnök Bertók László, pénztáros Szabó Ferenc és jegyző Horváth Gábor. Ezután Gáll János vásárosnaményi ig. tanító tartott vasárnapi iskolai mintatanítást Keresztelő Jánosról. A közgyűlés elismerését és köszönetét nyilvánította a szép és tanulságos előadásért. Majd Horváth Gábor jándi ig. tanító tartott előadást az énektanítás általa kipróbált módszeréről. Előadása mindvégig lekötötte a figyelmet és több érdeklődő kérdésre adott alkalmat. Elismerő köszönetet kapott. A pénztárnoki jelentés elfogadása után az eddigi tagsági díj egy pengővel leszállított és kimondta a közgyűlés, hogy testületileg lép a vármegyei Általános Tanítóegyesületbe. A Himnusz elnéklésével ért véget a tartalmas és külsőségeiben is méltóságteljes közgyűlés.

Pályázat a Debreceni Egyetemi Tisza István Internátusba az 1931—32. tanév II. felére szóló felvételre. A Tisza-Internátus kétemeletes palotája a Nagyerdő legszebb részén, az egyetemi klinikák tőszomszédságában, Egyetemi körút 3. sz. alatt fekszik. Az internátusban 113 hallgató helyezhető el. Az épületben van társalgó, reggeliző, játék- és zeneterem, 61 lakoszoba, minden személyre külön íróasztal és ruhaszekrény; a lakoszobák 1, 2 és 3-mas ágybeosztással, internátusi ágyneművel, melynek tisztításáról az internátus vezetősége gondoskodik. Külön betegosztály (könnyűbetegek számára), díjtalan gyógykezeléssel. Házi szakkönyvtár, különböző folyóiratok és napilapok. Központi fűtés, állandó meleg- és hidegvíz szolgáltatás. Fürdők, zuhanyozótermek és külön mosakodók. Az internátus csak reggelit ad, mely 3 dl. tej- vagy kakaós-kávéből áll, két süteménnyel. — A Tisza-Internátus félévi díja (II. félév február 1-től június 30-ig) 75 pengő, mely havi 15 pengős részletben is a hónap ötödikéig fizethető. A felvétel és így a fizetési kötelezettség is egy tanfélévre, vagyis 5 hónapra szól még azon esetben is, ha a felvételt nyert félévközben az internátust akár betegsége miatt, akár fogyni, vagy bármilyen más okból elhagyja. Ezenkívül mindegyik felvett hallgató félévi jelentkezésekor orvosi és felszerelés-használati díj címen félévi 5 pengő díjat fizet. A Tisza-Internátusba csak szorgalmas, jó előmenetelt tanúsító, a debreceni egyetemre beiratkozott és tanulmányait rendes időben végző egyetemi hallgatók vehetők fel. A Debreceni Egyetemi Diákjóléti Bizott-

ságho
a pály
nátus
3. sz.
temre
bizon
teljes
lők t
esalác
ványt
intern
amely
kötele
talan
tanul
zó, a
adott
A felv
után
Mensa
való é
vaeso
Vagy
menet
hallga
ebéd-
ezért
ságho
töltöt
januá
megol
való
fölme
dónak
Dr. S
tanár.

P
Leány
félere
légiun
nagy
elhely
otthon
van tá
iratok
mosdó
menny
butor
Egyet
szept
1-től
részle
ként é
lati d
fűtés
továb
vétel
félévr
is, ha
a koll
gyelm
légiun
debrec

sághoz címzett felvételi kérések a II. félévben a pályázat kiírásától január 22-ig a Tisza-Internátus irodájában (Debrecen, Egyetemi körút 3. sz.) adhatók be. Mellékelni kell: 1. Az egyetemre először iratkozók részéről az érettségi bizonyítvány, a folytatólag iratkozók részéről teljes lecke-könyv hiteles másolatát. 2. A szülők társadalmi állását, vagyoni helyzetét és családi viszonyait ismertető községi bizonyítványt. 3. Szülői vagy gyámi nyilatkozatot az internátusi díj pontos fizetéséről. 4. Törzslapot, amelyet folyamodó lelkiismeretesen kitölteni köteles s amely az internátus kapusánál díjtalanul kapható. Hiányosan felszerelt, kellő tanulmányi eredményt és szorgalmat nem igazoló, valamint a pályázati határidőn túl beadott kérések bizottságilag nem tárgyalatnak. A felvétel csak internátusi orvosi felülvizsgálat után válik véglegessé. A Tisza-internátisták a Mensa Academicán (Magoss György tér 18c) való étkezésre vannak kötelezve, ahol az ebéd-vacsora díja havi 30 pengő, csak ebéd 21 pengő. Vagyontalan, kiváló, szorgalmas, dícséretes előmenetelt és kifogástalan magaviseletet tanúsító hallgatók a Mensán féldíjas (havi 15 pengő) ebéd-vacsora kedvezményt nyerhetnek, ha ezért a Debreceni Egyetemi Diákjóléti Bizottsághoz címzett, szabályszerűen felszerelt és kitöltött Mensa-törzslappal ellátott kéresemben 1932 január 22-ig folyamodnak. A bizottság elnöke megokolt és kellően igazolt esetben a Mensán való étkezés kötelezettsége alól kivételesen fölmentést adhat az ezért január 29-ig folyamodónak. Debrecen, 1931 december hó 15-én. Dr. Szentpéteri Kun Béla sk., egyetemi ny. r. tanár, bizottsági elnök.

Pályázat a Debreceni Tisza István-Egyetem Leánykollégiumába az 1931—32. tanév II. felére szóló felvételre. Az Egyetemi Leánykollégium, mely a Magoss György tér 18c. sz. alatt, nagy kerttel körülvett emeletes épületben van elhelyezve, 54 egyetemi hallgatónőnek nyújt otthont. A kollégiumban a 16 lakószobán kívül van társalgó-terem házi szakkönyvtárral, folyóiratokkal és napilapokkal, rádióval; fürdő- és mosdószobák, vasaló- és mosóhelyiség. Valamennyi lakószoba tágas, világos és célszerűen bútorozott. Ágyneműt a kollégium ad. Az Egyetemi Leánykollégium félévi díja (félév szeptembertől január végéig, II. félév február 1-től június hó 30-ig) 75 P, mely havi 15 P-ös részletekben is fizethető. Ehhez járul félévenként és személyenként orvosi, ill. bútorhasználati díj címen 5 P. Ezért a díjért jár lakás, fűtés és világítás, ágyneműmosatás és reggeli, továbbá német és francia nyelvoktatás. A felvétel és így a fizetési kötelezettség is egy tanfélévre, vagyis 5 hónapra szól, még azon esetben is, ha a felvételt nyert hallgatónő félév közben a kollégiumot akár betegsége miatt, akár fegyelmi okból elhagyja. Az Egyetemi Leánykollégiumba csak szorgalmas, jó előmenetelű, a debreceni egyetemre beiratkozott és tanulmá-

nyait rendes időben végző egyetemi hallgatónők vehetők fel. A Debreceni Egyetemi Diákjóléti Bizottsághoz címzett felvételi kérések a pályázat kiírásától január 22-ig az Egyetemi Leánykollégium irodájában (Debrecen, Magoss György tér 18c.) adhatók be. Mellékelni kell: 1. Az egyetemre először iratkozók részéről az érettségi bizonyítvány, a folytatólag iratkozók részéről a teljes lecke-könyv hiteles másolatát. 2. A szülők társadalmi állását, vagyoni helyzetét és családi viszonyait ismertető községi bizonyítványt. Hiányosan felszerelt, kellő tanulmányi eredményt nem igazoló, valamint a pályázati határidőn túl beadott kérések figyelembe nem vétetnek. A felvétel csak a kollégiumi orvosi felülvizsgálat után válik véglegessé. A kollégisták az épület alagsorában elhelyezett Mensa Academicán való étkezésre vannak kötelezve, ahol az ebéd-vacsora díja havi 30 P. Vagyontalan, kiváló előmenetelt és kifogástalan magaviseletet tanúsító hallgatónők a Mensán féldíjas (havi 15 P) ebéd-vacsora kedvezményt nyerhetnek, ha ezért a Debreceni Egyetemi Diákjóléti Bizottsághoz címzett, szabályszerűen felszerelt és kitöltött Mensa-törzslappal ellátott kéresemben január 22-ig folyamodnak. Debrecen, 1931 december 15. Dr. Szentpéteri Kun Béla sk., egyetemi ny. r. tanár, bizottsági elnök.

Nem a pénz kevés, hanem a szeretet.

Pályázat.

A biharkeresztesi református presbiterium pályázatot hirdet a nyugdíjazással megüresedett orgonista kántortanítói állásra. Javadalom: természetbeni lakás kerttel. 16 kat. hold elsőosztályú szántó egy tagban és szőlőföld. Mindenik a falu alatt. 16 mázsa búza, 8 legelő illetőség, 55 pengő készpénz, 3200 lélek utáni stóla. Államsegély. Értékegység: 45.

Kötelesség: Orgonistakántori teendők végzése. Az iskolaszék által reabizott osztály, vagy osztályok tanítása. Lelkészi akadályoztatása esetén és kanonikus órákon szószéki szolgálat. Belmissziói munkákban részvétel. Dalárda-vezetés. Pályázatok református lelkészi hivatalhoz a pályázat megjelenésétől számított 14 nap alatt küldendő, válaszbellyeggel. Próbaéneklés — melynek ideje tudatva lesz — önköltségen. Az állás megerősítés után azonnal elfoglalandó. Megválasztott gyümölcsfák beruházási költségeit megfizetni tartozik. Vasútállomás, posta helyben. Az egyháztanács tagjainál tett látogatások pályázatbóli kizárási okot képeznek. B-listások előnyben. **Presbiterium.**

TARTALOM: Uray Sándor: „A Kollégium jövője.” — Révész Imre: Visszatekintés és búcsú. — Irodalom. — Olvasóinkhoz. — Különlék. — Pályázati hirdetés.

Laptulajdonos: Dr. KUN BÉLA.

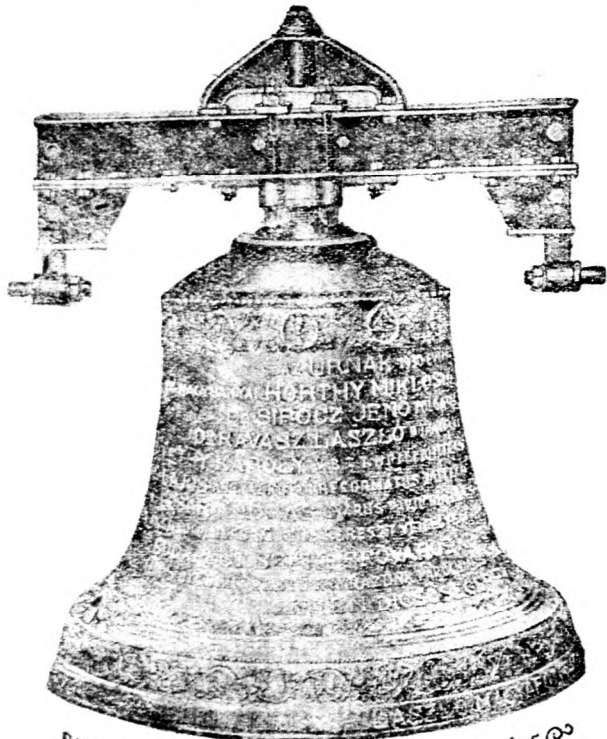
Magyarország aranykoszorús mestere

Szlezák László

harang- és ércöntőde, harangfelsze-
relés és haranglábgyár

BUDAPEST, VI., FRANGEPÁN-UJ. 77. SZ.

Telefon: Aut. 913-53. sz. Költségvetéssel díjmentesen szolgál.

BUDAPEST-ANGYALFÖLDI REF. TEMPLOM RÉSZÉRE
KÉSZÍTETT HARANG, MELYET DR. RAVASZ LÁSZLÓ PÜSPÖK ÚR
AVATOTT FEL.

Előnyös fizetési feltételek. Számos egyházi elismerőlevél

Az 1900. évi párisi világkiállításon díszoklevéllel, 1921. és 1923. évi vasipari kiállításon aranyéremmel, az 1925. és 1926. évi kézműipari tárlaton kormány-díszoklevéllel, 1927. és 1928. évi budapesti, székesfehérvári, szentesi és szombathelyi kiállításokon nagy aranyéremmel kitüntetve. 1930. évi nemzetközi vásáron emléklappal kitüntetve.

A budapesti Bazilika 7945 kilogrammos új harangja gyáramban készült.

SESZTINA LAJOS

vasnagykereskedése
Debrecen.

Alapította 1819-ben Sesztina János.

Kitűnő tűtöképességű magyar „Perpetuum“-kályhák.
Magyar gyártmányú zománc-edények,
zsír-bödönök, disznóölő-kések, husvágó-gépek.
Telefon 6. és 15-48.

Fali olvasótáblák, mozgatható betűk, szemléltető képek.

Ligárt M.: Fali olvasótáblák az ABC-hez, a
7 darab lap 3.—
a 7 darab vászonra felhúзва, akasztóval
ellátva 38.—

Vezérkönyvek.

Ligárt M.: Útmutató az Ábécéhez 3-20
Bodor D.: Tanácsadó az Ábécéhez 3-60
Ligárt M.: Beszéd- és értelemgyakorlatok
vezérkönyve, I—IV. o. 9-60
Ligárt M.: Magyar nyelvi vezérkönyv, II—VI. 10-40
Ligárt M.: Számtani vezérkönyv, I—VI. o. 10-40
Somorjai L.: Tornatanítási vezérkönyv, I—VI. 5-50
Szele M.: Vezérkönyv a vallástanításhoz . . 2-80

Népiskolai egységes vezérkönyvek.

Szerkesztik: Quint József és Körösi Henrik.

Molnár Oszkár: A tanítási módszer történeti
fejlődése. Quint József előszavával 3—
Fodor Ferenc: A magyar elemi népiskolai föld-
rajzi oktatás 4—
Quint—Stelly—Stolmár: A természeti és gazda-
dasági ismeretek tanítása a III—IV. osztá-
lyban 6-40
Quint—Drozdy: A beszéd- és értelemgyakorla-
tok tanítása az I. osztályban 9-20
Háros—Körösi: A magyar fogalmazás vezér-
könyve 4-40
Quint—Drozdy: A beszéd- és értelemgyakor-
latok tanítása a II. osztály számára . . . 10—
Berwaldszky—Tscheik: A rajzoktatás vezér-
könyve. Sajtó alá rendezte: Luttor Ignác 16—
Berta—D. Paál: Új vezérkönyv a beszéd- és
értelemgyakorlatokhoz 4—
Berta—D. Paál: Új vezérkönyv a helyesírás
és magyar nyelvtan tanításához 3-60
Berta—D. Paál: Új vezérkönyv a természet-
rajz, gazdaságtan és háztartástan tanítá-
sához 2-80
Bíró K. L.: Gyakorlati példatár a fogalmazás
tanításához, II., III., IV. és V—VI. oszt.
együtt, osztályonként, a 1-20
Vallástanítási és egyházi énektanítási tanterv
és utasítás, 1929. évi kiadás. (A református
Egyetemes Konvent kiadványa) 1-20
Straub—Vadász: A számolás és mérés tanítá-
sának vezérkönyve 4-80
Móczár M.: Vezérkönyv a természetrajz, gaz-
daságtan és háztartástan tanításához,
III—IV. oszt. számára 3—

„MÉLIUSZ”

könyvkereskedés

Debrecen, Ferenc József út 26.

Debrecen sz. kir. város és a Tiszántúli református egyházkerület könyvnyomda-vállalata. 1931—2611